

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6866/06
19.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju po punomoćju zastupa AB, advokat, protiv tužene Vojne pošte 1092 Kragujevac, radi poništaja rešenja int. br. 1685-4 od 28.11.2006. godine, u predmetu prestanka službe civilnog lica, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužene vojne pošte odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Vojne pošte 1552 Beograd, int. br. 3582-59 od 11.10.2006 godine, a kojim je tužilji prestala služba u Vojsci Srbije, po potrebi službe, zbog ukidanja radnog mesta na kojem je bila raspoređena, sa 30.11.2006. godine i isplata jednokratne otpremnine u visini dvanaestostrukog iznosa bruto plate, koju je ostvarila za mesec koji prethodi mesecu u kome joj prestaje služba.

Tužilja podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa sa svih razloga propisanih članom 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima. U tom smislu je navela da u konkretnom slučaju nije utvrđeno da li je postojala mogućnost za raspoređivanje na drugo radno mesto, posebno ako se ima u vidu da je ona samohrana majka i da se u anketi koja je vršena jula meseca 2006. godine izjasnila da želi da bude raspoređena na odgovarajuće poslove u drugo mesto kao i da nije zainteresovana za otpremninu. Dalje je navela da je bilo uslova za njeno raspoređivanje čak i u drugo mesto za koje vojni organi nisu pokazali interesovanje. Sa ovih i s tim u vezi ostalih razloga bliže označenih u tužbi predložila je da sud istu uvaži i osporeno rešenje poništi i naloži tuženom organu da je vrati na rad i rasporedi na odgovarajuće radno mesto u mestu njenog prebivališta ili najbližem mestu i obaveže tuženog da joj nadoknadi troškove bliže označene u tužbi.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku na osnovu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilje izjavljenu protiv prvostepenog rešenja nalazeći da je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka, kao i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo stoga, što iz spisa predmeta proizilazi da je u provedenom postupku utvrđeno da je jedinica u kojoj je tužilja na službi, odnosno VP 1552 Beograd, zbog organizacionih promena rasformirana 30.11.2006. godine i da je u istoj ukinuto radno mesto sa ovim datumom, pa kako nije moglo da joj se obezbedi drugo radno mesto to je prvostepeni organ doneo rešenje o prestanku službe uz isplatu jednokratne otpremnine u visini dvanaestostrukog iznosa bruto plate koji je tužilja ostvarila za mesec koji prethodi mesecu u kome joj prestaje služba, kako je to inače propisano članom 144. stav 2. tačke 1. Zakona o Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 67/93... 7/05). Kod činjeničnog stanja da je tužilji radni odnos prestao zbog organizacionih promena, odnosno ukidanja radnog mesta i rasformiranjem jedinice u kojoj je bila na službi, to je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije tuženi organ pravilno ocenio da je rešenje Vojne pošte 1552 Beograd, int. br. 3582-3 od 11.10.2006. godine, na zakonu zasnovano.

Cenjeni su i pomenuti navodi tužbe, da je tužilja samohrana majka i da je bilo uslova da se rasporedi u drugo mesto, čak i van njenog prebivališta, o čemu se izjasnila u anketi provedenoj jula meseca 2006. godine, pa je sud našao da su isti bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja. Ovo stoga, što iz izjave tužilje koja je evidentirana kod Vojne pošte 1552 Beograd, pod br. 3667-2/1 od 01.11.2006. godine, proizilazi da joj je ponuđeno mesto službovanja udaljeno oko 90 kilometara od Smedereva kao mesta prebivališta, što ukazuje da je, i nakon donošenja prvostepenog rešenja tužilji ponuđeno mesto službovanja, koja ona očigledno nije prihvatila.

Zahtev tužilje za naknadu troškova postupka je neosnovan, jer je odredbom čl. 60. Zakona o upravnim sporovima, izričito propisano da u upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa iznetih razloga, nalazeći da su neosnovani navodi tužbe, da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu

tužilje, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 19.12.2007. godine, U. 6866/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK